

не твърдѣ много вета; буквы-тъ и тѣи сѣ истрыты, щото въ нѣкои мѣста не е възможно да са-разберѣтъ. Отъ пълно-то житіе на светица-та, на уцѣлѣлы-тъ листове отъ тѣзи рѣкописъ нахожда-са: а. край-тъ на първо-то чудо, в. начало-то на второ-то чудо, с. край-тъ на 29-то, и d. начало-то на тридесето-то.

Надъ нѣкои думы са-виждатъ титлы, а отъ други-тъ надстрочны знакове, по-нѣкадѣ твърдѣ рѣдко може да са-види знакъ, приличенъ на тънко придыханіе: — *пъркѣнхъ*.

Въ словосъкратенія-та нѣма особености споредъ други-тъ древни паметници; но забѣлѣжително е съкратяванье-то на дума-та апостолица въ *апо*.

XI. 13 *Слова Григорія Богослова, Нешискоша Назіанзина*. Тѣзи рѣкописъ са-нахожда въ русека-та Имп. П. Б. Първый пѣтъ тя кратко бѣ описана въ 1825 год. отъ А. Хр. Вѣстокова (Библ. Листове стр. 86 — 91, препечатаны У. З. Ак. Кн. II. в. II. 75—80); вторый пѣтъ станѣ подробно описаніе на нейно-то съдържаніе отъ Н. Г. Чернышевскый (Изв. Ак. т. II. 247—256). Открѣшлекъ отъ нея, доста голѣмъ, има помѣстенъ въ III-ія т. *Извѣстій Академ.*, а цѣла-та бесѣда „о извѣстїи града“ напечатана е пакъ тамъ (т. IV — Стр. 233 — 313) отъ Академика Изм. И. Срезневскы.

XII. *Изборникъ Сяшославовъ* отъ 1073 год., който е намѣренъ отъ К. Калайдовича 10-й іюнія 1817 год. въ въскрьсенска-та новоіерусалимска библиотека. въ Россія, и са-спазва сега въ москов. синодална библиотека. Вѣнкашній-тъ видъ и съдър-